

Lod' je jeden z nejpůvabnějších dopravních prostředků, jaké znám. Obdivně

pozorovat elegantní křivku přídě nebo spletenec provazů v ráhnoví z bezpečí přístavní promenády je však trochu něco jiného než na týden vyměnit pevnou postel za palandu houpající se v rytmu vlnobití. Kam jsem si to jen dala ten kinedryl?

JOHANA BARVÍNKOVÁ

POSTŘEHY

suchozemské krysy

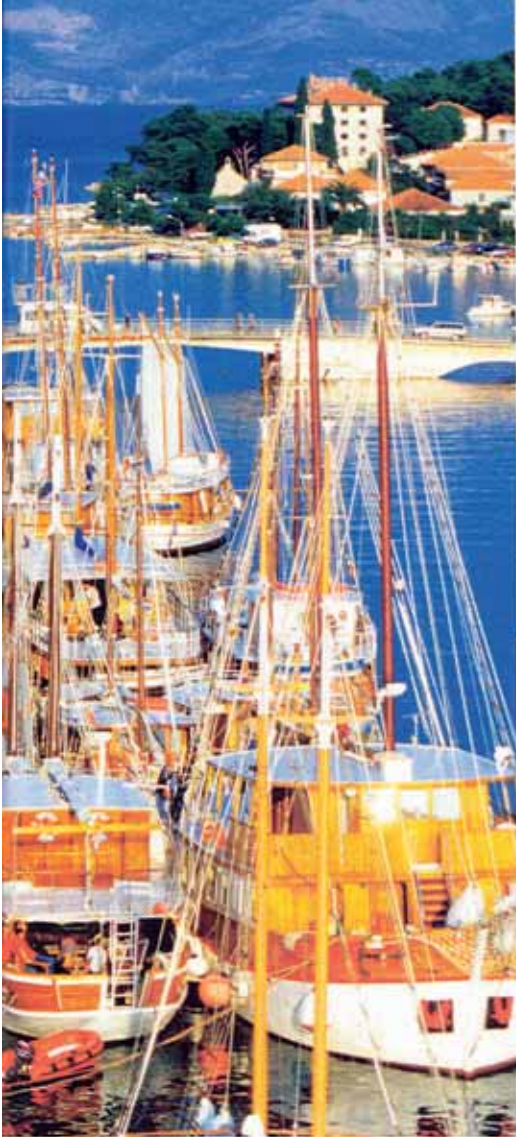
B agáž je na palubě třicetimetrové motorové plachetnice se dvěma stěžni jménem Tvrdí, na kterou se prý vejde až 40 lidí. Plavčíci doplňují vodu a proviant, zatímco já spolu s ostatními účastníky zájezdu bloumám jadranským letoviskem Baška Voda, měním eura za kuny a naposledy si užívám pevně země pod nohama. Uvažuju, jestli vydat se na týdenní plavbu kolem chorvatského pobřeží byl opravdu dobrý nápad. Nepochybně během následujících dní zjistím, že mám mořskou nemoc, pořádně se nevykoupu a k tomu se ukoušu nudou. A co je ještě horší, přísahám si, že před tolika neznámými, ale zas ne zcela anonymními lidmi mě do plavek nikdo nedostane.

Mořská nemoc

Snad jsme měli kliku na klidné moře, možná je to tím, že kapitán je za kormidlem jako doma. Zkrátka a dobře, ač se Tvrdí během plavby párkrát pohoupala tak, že moje sklenička s vodou svižně odpochoďovala k sousedovi a pak zase zpátky, mořská nemoc se nekonala. Aspoň nevadilo, že jsem prášky proti kinetóze zapomněla doma na nočním stolku. Jinak si na lodi musíte zvyknout na to, že když si na horní palubě odložíte rozečtený časopis, má tendence odletět spolu s racky směrem k Makarské riviéře. Stejně jako vaše pareo, klobouk nebo sluneční brýle. Zato houpavá námořnická chůze vám zkrátka přejde do krve, takže si při procházkách na pevnině budete připadat maličko nepatřičně.

Do plavek!

Co asi tak člověk může dělat na lodi, která za neustálého brblání motoru pomalíčku kopíruje dalmatské pobřeží a do dalšího kotviště má nejmíň tři hodiny plavby? Samozřejmě se opalovat. Proto jsme přece tady. Výhoda je, že z téhle pohupující se pláže máte každou chvíli trošku jiný výhled, a hlavně – nepečete se tu jako kuře na grilu. Vlahý mořský větřík vám totiž nejen čechrá vlasy, ale taky osvěžuje kůži líně si lebedící ve sluneční lázni. Rozum však velí natírat se znova a znova opalovacím krémem, protože nikdo nechce večer vypadat jako rak. Po pár dnech zjišťuji, že nejlépe se opaluje na střeše salonu, kam se nás po kovovém žebříčku škrábe denně aspoň deset. I tak je ale pro každého místa dost. Navzdory svému předsevzetí nakonec neodolám sluneční výzvě a svlékám dokonce

Na přístavní promenádě v Trogiru je pořád rušno (vlevo). Zato kapitán zná klidné zátočiny, kde se budete vodním radovánkám oddávat docela sami (nahore). Je libo procházku po souši? Vřele doporučuji výlet podél pobřeží z přístavu Mali Lošinj do městečka Veli Lošinj (vpravo).

dokola širé moře, rozbité jen nepravidelně rozházenými ostrůvky Kornatského souostroví a bílými plachtami jachet všech velikostí, členité pobřeží, svěží zeleň parku i hladina slaného jezera, která vábí naše rozpálená těla. Dolů to jde o trochu lépe, ale kamery, jimiž je kopec pokryt od úpatí až po špičku, se zdají být stále větší a větší. Konečně voda! Skáču do ní i v botkách, však ony zas uschnou...

Čekání na puntu

Kotvíme v ospalém přístavu na ostrově Molat. Neváhám ani chvíli a hlásím se do party, která dobrovolně vstává v půl šesté ráno a husím pochodem stoupá pěšinkou za vesnicí na kopec Straž. Kromě polorozpadlého bunkru nás tam čeká parádní vyhlídka na moře a hory, za nimiž má každou chvíli vykouknout punfa. Svíráme foťáky a kamery a soustředěně hledíme do růžového svítání. Každý z nás chce urvat ten nejromantičtější záběr. Ukazuje se, že to nebude snadné. Do cesty se slunci stavějí tmavé bouřkové mraky, a tak si nekonečné minuty čekání krátíme sázkami, jestli naši loď dopoledne stihne

bouřka, nebo ne. Zářivý kotouč se nad námi nakonec ustrne a laškovně na nás mrká škvírou mezi mraky. Cvakáme jako o život. Hotovo, jde se na kafe. Cestou zpátky míjíme kůzle, které na podivně kolemjdoucí pár minut civí, načež se znova pustí do zelené snídani. Vesnička pomalu vstává do nového dne, ze zahrádek se na nás smějí dozrávajcí olivy a vinné hrozny a sem tam potkáme osmahlého domorodce. Naše loď ještě spí, jen z kuchyně se ozývá prozpěvování kuchaře Pera, který právě krájí ten úžasný bílý chorvatský chleba, pro nějž bych snad i zabíjela.

Nad hladinou, pod hladinou

Do Chorvatska jsme se pochopitelně nepřijeli jen opékat a vyhlížet slunce, ale také si pořádně zaplavat v moři. Na rozdíl od turistů, kteří do vody vstupují z hotelové pláže, nemusíme mít koupací obuv. >>

i horní díl plavek. Odloženou podprsenku přivazuju k nízkému zábradlíčku, aby mi nefrnkla za racky a rozečteným časopisem.

Horský výstup

Lodní cestovatel není naštěstí živ jen potravou a slunečním jasem: občas má možnost vyskočit na běh a trochu si protáhnout zlenivělé kosti. My tak učinili mimo jiné v národním parku Telaščica na ostrově Dugi otok, který ukrývá přírodní unikát – jezero Mir. Je tak slané, že se ve vodě nemusíte ani hnout, protože vás nadnáší sama. Koupání si však musíme zasloužit výstupem na kopeček Muravjak tyčící se 148 metrů nad mořem. Vypadá to jako hračka. Po třiceti minutách skákání přes ohromné balvany do příkrého kopce za prvé lituju, že jsem si na lodi zapomněla láhev s vodou, a za druhé, že jsem se na horu nevykašala a nešla se rovnou koupat. Jako lehce dýchavičný kamzík se však nakonec vyhrabu na vrchol, a už nelituju vůbec ničeho. Výhled je úchvatný. Kolem

Kombinovat cestování na jachtě s cyklistickými výlety, aerobikem nebo klasickým lenošením můžete například na zájezdech cestovní kanceláře Geotour, jejíž klienti se budou letos plavit podél chorvatského pobřeží už jedenáctou sezónou. Více na www.geotour.cz nebo na adrese Šefíková 10, 118 00, Praha 1, telefon 257 312 345

Starobylé městečko Rab zve na výlet do historie (nahore a dole), liduprázdné kornatské ostrovy rozdrobené podél chorvatského pobřeží zase přitahují milovníky tichého rozjímání (vpravo)

V hloubce nás ježci neohrozí, leda bychom chtěli doplatit až ke břehu a prozkoumávat okolí. Kapitán obvykle na hodinku dvě zakotví v nějaké klidné zátocce, kde dávají chobotnice dobrou noc, takže se nerušeně cachtáme kolem lodí a ti, kdo při balení nemysleli na hlouposti jako já a nezapomněli doma šnorchl, vyprávějí nám ostatním, co pěkného pod vodou viděli.

A pak zazvonil zvonec...

Konec to však nebyl, nýbrž začátek. Začátek hodování, které oznamuje plavčík za pomoci lodního zvonu. Na výletních lodích, jako je Tvrdí, mají cestující jednu ohromnou výhodu oproti obyčejným jachtařům, kteří jsou zároveň cestujícími i posádkou pronajatých lodí. My si totiž nemusíme vařit. Bohudík i bohužel, dalmatská kuchyně je skvělá a náš kuchař Pero navíc dovede v krcálku, jemuž hrdě říká lodní kuchyň, vykouzlit

kulinářské zázraky. Nic pro vegetariány: maso je na denním pořádku, od chobotnic a jiných mořských potvor přes ryбку jménem zubatec až po národní specialitu pašticádu, křehoučké

a voňavoučké hovězí maso špikované slaninou naložené na 24 hodin do marinády s kořením a červeným vínem. Podává se s noky a zapíjí dalmatským vínem. Jak jinak. Trošku se strachuju, co mi po týdnu povalování a debužirování řekne doma digitální váha...

Okřídlené rčení, že ryba musí plavat, platí na lodi dvakrát

Pastičky na dlouhou chvíli

Lenošit je lidské. Věřte, něco o tom vím. Jenže i mě přestane rozjímání, jestli už se otočit na záda, nebo ještě zůstat na břiše, brzy baví. Lodní paluba však skýtá i jiné a neméně příjemné možnosti zahánění dlouhé chvíle – a teď nemám na mysli popíjení točeného piva či vína nebo pospávání na palandě. Když jsem se dost nasytila pohledu na malebná panoramata mořského pobřeží a vyprahlých ostrůvků s rozeklanými skalisky a zbytky kamenných zdí, otevřela jsem některou z mnoha knížek, které jsem si dovezla z domova. Už jsem málem zapoměla, jaké to je, číst si na dovolené nepřetržitě celé hodiny, aniž mě při tom někdo tahá za rukáv, abych šla stavět hrad, rozbila sušenky nebo vyklopila drobné na zmrzlinu. **m**

Kde aspoň na chvíli vyhodit kotvu?

• TROGIR

Ne náhodou je tohle starobylé město zapsáno na seznamu UNESCO. Kromě románské katedrály si nenechte ujít pevnost a věž Kamerlengo, odkud je náramný výhled na městečko i přístav.

• RAB

Historické části správního střediska stejnojmenného ostrova dominují čtyři kamenné zvonice připomínající bohatou minulost města, kde se snoubí románské prvky s benátskou gotikou a renesančními detaily.

• MALI LOŠINJ

Významný přístav, kde uvidíte kotvit velké škunery, malé sportovní plachetnice i honosné jachty se zlaceným zábradlím a přešlechtěným pinčem hlídajícím schůdky do podpalubí. Necelou hodinu trvá procházka podél pobřeží do lázeňského městečka Veli Lošinj, ve skutečnosti mnohem menšího než ten malý.

• SILBA

Ostrůvek s líně klidnou atmosférou, kde si po staletí námořní kapitáni budují své vily a kde se můžete porozhlédnout po okolí z věže v podobě minaretu, která zde už dvě staletí připomíná jednu velkou lásku.

• KORNATI

Nejhustší jadranské souostroví čítající 147 ostrovů, ostrůvků a útesů o celkové ploše kolem 300 kilometrů čtverečních je rájem jachtařů. Většinu Kornati však tvoří národní park, na jehož území může noha turistů vstoupit až po zaplacení vstupného (od 50 kun). Z paluby lodi plující kolem je ale také krásný pohled.